

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

om Støtte i to Tilfælde, endda Sager af ret ringe Betydning, og disse er behandlet i Overensstemmelse med Betænkningen, og Halvdelen af Udgifterne er dækket ved Tilskud. Jeg skal paa den givne Foranledning ikke have noget imod nærmere at undersøge, om Kystforholdene paa den paagældende Strækning nødvendiggør yderligere Beskyttelse, og i saa Fald være villig til at forhandle med de paagældende Parter om, hvilke Foranstaltninger der i saa Henseende bør sættes i Værk.

Det ærede Medlem Hr. Rager omtalte det i Henhold til Stærkstrømslovens § 3 nedsatte Raad af særlig sagkyndige Repræsentanter for interesserede Kredse og gjorde herunder gældende, at der inden for Ledelserne af de mindre Værker, Jævnstrømsværkerne, som ikke stod i Samarbejde med andre, herskede nogen Frygt for, at dette Raad, naar det ikke kunde lide en Udvidelse paa et Værk, da skulde forsøge paa at træner Sagen ved at anmode Ministeren om Tilladelse til Forlængelse af den fastsatte Frist paa 3 Maaneder, inden hvilken en Afgørelse skal træffes. Jeg skal i den Anledning udtale, at denne Ordning er jo af forholdsvis ny Dato, at det er en helt ny Virksomhed, hvor ny Praksis skal dannes og fæstnes, at den nye Lov kræver Undersøgelse foretaget, og at Ekspeditionen af Sagerne derfor ikke kan ske saa omgaaende; som hvor mangeaarig Praksis allerede er fastlagt og bestemt, og hvor man paa Forhaand ved, hvilke Oplysninger der skal tilvejebringes ved Anmeldelsen.

Jeg skal dernæst oplyse, at alle de paagældende Sager har været og ogsaa fremtidig vil blive fremskyndet mest muligt, og at, naar det i nogle faa Tilfælde har været nødvendigt at forlænge 3 Maaneders Fristen, skyldes dette flere Gange, at der er hengaaet meget lang Tid, forinden de af Raadet hos Værkerne begærede Oplysninger er fremkommet. I øvrigt vil der næppe fra nogen Side kunne rejses Indvendinger mod det af det ærede Medlem anførte Synspunkt, og jeg skal over for det ærede Medlem bekræfte, at en Tendens fra Raadets Side til at ville træner Sagerne maa anses for ganske udelukket.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte en Række Udtalelser om Luftfartens Fremtid og udbad sig en Programudtalelse af mig. Jeg beklager ikke at kunne imødekomme det ærede Medlem, hvis han med et Program mener en Arbejdsplan for dansk Lufttrafik ud i Fremtiden eller blot

for de nærmeste Aar. Et Program af denne Art lader sig overhovedet næppe opstille i Øjeblikket efter den meget stærke Udvikling, den egentlige Lufttrafik er undergaaet i de mindre end 20 Aar, man har kunnet tale om en saadan; efter de Resultater, der er opnaaet i denne Tid, bør man utvivlsomt indstille sig paa, at denne Udvikling fortsættes, formentlig i stigende Tempo. Det maa da være en pligtmæssig Opgave at følge denne Udvikling med Opmærksomhed og udnytte de Muligheder, der maatte frembyde sig for at sikre vor Land den Placering i Lufttrutenettet, som under Hensyn til Landets Størrelse og Belligenhed er naturlig og rimelig. Arbejdet bør indtil videre efter min Opfattelse koncentreres om en Befæstelse og Udvidelse af Lufttruterne paa Udlandet, og jeg anser ikke de indenlandske Flyveruter over saa korte Afstande for i Øjeblikket at have Krav paa samme Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Koefoed omtalte ligeledes et Spørgsmaal, som berører Flyvningen, idet han omtalte de Forsøg, der er gjort paa at etablere en Flyverute København—Bornholm og tilbage, og anbefalede Støtte til Ruten, hvis Sagen paa ny maatte blive aktuel. Jeg kan sige i denne Forbindelse, at Sagen er blevet behandlet i Foraaret, og Ministeriet meddelte Luftfartsselskabet, som anmodede om Koncession, at man var villig til at give Koncession paa en Række nærmere betegnede Vilkaar: at man vilde have tilvejebragt paa Bornholm en Landingsplads, som kunde erholde Luftfartstilsynets Godkendelse, at Ruten blev lagt i Overensstemmelse med Tilsynets Krav, at Ministeriet godkendte Takster og Fartplaner, samt endelig at Udgifterne til Rutens Drift maatte afholdes af Selskabet alene og ikke kunde dækkes delvis af Selskabets Statssubvention. I Juni Maaned meddelte Selskabet Ministeriet, at Planerne maatte udskydes til næste Aar, men at man da atter vilde vende tilbage til dem. Ministeriet vil selvfølgelig i saa Fald udstede Koncessionen, hvis de Krav, der i øvrigt er stillet, bliver opfyldt, men jeg kan ikke love det ærede Medlem, at der vil ske Ændringer i disse Krav, da jeg mener, at det er Betingelser, der maa stilles, naar Ministeriet vil give Koncessionen og dergennem over for Offentligheden paatager sig et vist Ansvar for Flyverutens økonomiske og moralske Berettigelse.

Jeg tror hermed at have besvaret samtlige de Henvendelser, der indtil nu er rettet til mig.